

חוק הנכים (תגמולים ושיקום) (תיקון מס' 4), תשכ"ז-1967

1. בסעיף 6 לחוק הנכים (תגמולים ושיקום), תשי"ט-1959 [נוסח משולב]¹ (להלן – תיקון סעיף 6 החוק העיקרי) –

(1) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) נכה שדרגת נכותו אינה פחותה מ-10% והוא מחוסר פרנסה, ישולם לו, כל עוד הוא מחוסר פרנסה, תגמול חוסר פרנסה בשיעור המפורט בסעיף קטן (ג), במקום התשלומים האמורים בסעיפים 4 או 5.5";

(2) במקום סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ג) 'תגמול חוסר פרנסה' –

(1) לנכה שדרגת נכותו מ-10% עד 18% – 40% מהדרגה הקובעת;

(2) לנכה שדרגת נכותו מ-19% עד 39% – 60% מהדרגה הקובעת;

(3) נכה שדרגת נכותו מ-40% עד 100% – 80% מהדרגה הקובעת.

"הדרגה הקובעת" – סך כל המשכורת הנהוגה אותה שעה לגבי עובד מדינה שדרגת משכורתו היא "ט" של הדירוג האחד והרכב משפחתו הוא כהרכב משפחתו של הנכה."

2. בסעיף 7 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) נכה שדרגת נכותו אינו פחותה מ-50% והוא נצרך, ישולמו לו, במקום התגמולים האמורים בסעיפים 5 או 6, תגמולים כשיעור סך כל המשכורת הנהוגה אותה שעה לגבי עובד המדינה שדרגת משכורתו היא "ט" של הדירוג האחד והרכב משפחתו הוא כהרכב משפחתו של הנכה."

3. תחילתו של חוק זה היא כיום כ"ז באייר תשכ"ז (5 ביוני 1967).

תחילה

משה דיין
שר הבטחון

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

¹ נחקל בכנסת ביום ב' באב תשכ"ז (8 באוגוסט 1967); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 741, תשכ"ז, עמ' 202.

² ס"ח תשי"ט, עמ' 276; תשכ"א, עמ' 156; תשכ"ה, עמ' 6, עמ' 292.